

מ"ת 62463/07 - מדינת ישראל נגד א.א., א.א., ש.א.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 62463/07 מדינת ישראל נ' א' (עוצר) ו Ach'
תיק חיזוני: 306808/2017

בפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
מבקשים מדינת ישראל
נגד
1. א.א. (עוצר)
2. א.א.
3. ש.א.
משיבים

ב"כ המבקשת: עו"ד ליטל שiry

ב"כ המשיבים: עו"ד שוקרי ابو טביק וח' אוזן

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים בעניינם. בד בבד עם הבקשתה הוגש נגד המשיבים כתב אישום אשר מייחס להם עבירה **חטיפה בצוותא**, לפי סעיף 369 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, המשיבים 3-1, וכן ע.א. (להלן: "ע'") הקטין ר.א (להלן: "הקטין") ו.א. (להלן: "המתلون"), הינם אחיהם. ז.א.ע. (להלן: "ז'") הוא קרוב משפחתם. המתلون התארס לר.א.ג. (להלן: "הארוסה") חרף התנוגדות משפחתו, לרבות המשיבים. במוועדים שאיןם ידועים, עבר לינואר 2017, רכש המתلون תכשיטים עליהם שלים באמצעות המוחאות נדחות. בינוואר 2017 עזב המתلون את בית אימו והפסיק לשלם את התשלומים, כתוצאה לכך אחיו של המתلون שלמו את התשלומים.

ביום 12.7.17 הגיעו המשיב 1 ושני אחרים ברכב מאזרה לבית משפחתה של האروسה והחנו את הרכב מול הבית, יצאו מהרכב והמתינו במקום. כחצי שעה מאוחר יותר, הגיעו המשיבים 3-2 והקטין ברכב יונדיי למקום, החנו את הרכב מאזרה והצטרפו לעמוד ליד האחרים. זמן קצר לאחר מכן נכנס המשיב 1, ע' ואדם נוסף אל חצר הבית ושותחו עם ע.א.ג., אביה של האروسה, ובמהלך השיחה דרשו כי המתلون ישיב להם את הכסף עבור התכשיטים. ע.א.ג. התקשר למצלון וביקש ממנו להגיע לבית כדי לישב את הסכום, והמתلون הגיע לבית. מיד לאחר מכן הגיעו המשיבים את הרכבם והסיעו אותם אל הכביש כך שהם בלטו אל נתיב הנסיעה. בשלב זה יצא אדם שזהותו אינה ידועה מתוך המازדה ורץ אל הבית. **המשיבים 3-2 יצאו מהיונדיי והמתינו ברחוב סמוך לרכבים. מיד בהמשך לכך, תפסו המשיב 1, ע' ואחרים את המתلون ומשכו**

אותו בכוח מהבית אל המازדה. המשיבים 3-2 הצביעו אל המשיב 1 והכניסו את המתלון לתוער המושב האחורי במאזדה, חרב התנגדותו וצעקותו, וזאת תוך שימוש בכוח ובאלימות כלפיו. במקביל נסעה היונדי ונעמדה באמצע נתיב הנסעה האחורי המازדה, כך שהיא מונעת מעבר של כלי רכב נוספים בנתיב הנסעה. לאחר שהכניסו את המתלון למאזדה, נכנסו הנאים 1, ע' והאחרים למאזדה ונמלטו מהמקום תוך שדרת הנוסע האחורי הנגה פתוחה. תוך כדי כך נכנסו המשיבים 3-2 ליונדי ונמלטו עם הקטין בעקבות המازדה. כעבור זמן קצר נעצרה היונדי על ידי שוטרים שהגינו למקום ואילו המازדה המשיכה בנסעה ונעצרה בשעה 22:30 במוועצה המקומית חורה שבאותה עת היו בה המתלון, ז' ומשיב 1 אשר נהג ברכב.

3. ב"כ המשיבים חלקו על קיומן של ראיות לכואורה, וטענו כי יש חולשה ראייתית בנוגע לשולשת המשיבים וכי גדר המחלוקת העיקרי במקור הינו בפני המשפטி כאשר אין מדובר בעבירה של חטיפה, אלא לכל היותר בעבירה של כליאת שואא.

טייעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד ליטל שיר, הטענה לפיה העובדות המתוארות אינם מהוות את עבירות החטיפה, מקומה להישאר כתענה מקדמית בהליך העיקרי ולא במסגרת הראיות לכואורה. עם זאת, על פי ספרו של קדמי עבירות החטיפה מוגדרת כשלילה אמיתית של חופש התנועה של החטוף, באופן שבו נכפה עליו בכוח או באיזים ללבת מן המקום בו הוא נמצא. מעובדות כתוב האישום והראיות שיפורטו להלן עולה כי המקרה דנן הוא מקרה מובהק של חטיפה.

ראשית, סרטון מצלמות האבטחה של העירייה מתעד את הגעת המازדה והיונדי לבית, לרבות דמויות היוצאות מרכבים אלו וממתינות במקום. בהמשך ניתן לראות את החטיפה עצמה ואת תנועת הרכבם. ניתן לראות 3 אנשים אוחזים אדם שמנסה להיאבק ולוקחים אותו לכיוון המазדה. בהמשך נראה כי מצטרפים אליהם 2 אנשים נוספים שעמדו ברחוב ויצאו מרכב היונדי. אמנם לא ניתן לזהות בסרטון דמויות ואולם יש בו כדי להסביר את הקרען תחת טענת המשיב 1 לפיה המתלון הסכים לעלות ולנסוע עימיו לדרום הארץ. כמו כן ראיות נוספת בתיק משלימות את הפער לגבי הדמויות הנראות בסרטון. צפיה בסרטון מלמדת באופן חד משמעי כי המשיבים 2 ו- 3 היו למשיב 1, ע' והאחרים לצורך ביצוע החטיפה. ניתן לראות כי הם מגיעים למקום, חונים בצדקה מסודרת האחורי רכב המازדה וחוברים לאנשים שכבר נמצאים במקום. בשלב מסוים ניגשים חלק מהחבורה לבית האروسה ואחרים נכנסים לרכבם ומיצים אותם. בהמשך מתוך היונדי יוצאים שני אנשים אשר מצטרפים לאנשים אשר מביאים בכוח את המתלון, היונדי נסעת בשלב זה אל תוך הנתיב וחוסמת את מעבר כלי הרכב ולמעשה מגוננת על המازדה. בהמשך נסעת היונדי בעקבותיה של המازדה.

מהודעותיו של ע.א.ג., אביה של האروسה, עולה כי ביום האירוע הגיעו אליו אחיו של המתלון וטענו בפניו כי המתלון הוא גנב ורמאי ועלוי להחזיר את הכסף והתכשיטים שלו. 3 אחים ישבו אצלם בתוך הבית ומחוץ לבית היו עוד 6-5 אחים. הוא התקשר למתלון ובקש ממנו להגעה, כאשר הוא הגיע האחים יצאו אליו ואמרו לו לבוא עימם. הוא לא רצה ואז הם סחבו אותו ולקחו אותו ברכב. סחבו אותו 5-3 אנשים כי הוא לא רצה ללבת, הוא קרא לאروسתו ו אמר שאינו רוצה ללבת אותם. הם הכניסו אותו לרכב לבן.

מהודעותיו של המתלון עולה כי אروسתו התקשרה אליו ומספרה לו שאחיו יושבים עם הוריה וביקשה שלא יגיע. הוא החליט ללבת בכל זאת כדי לישר את ההדרורים. עוד לפני שנכנס לחצר הפנימית האחים שלו תפסו אותו והעלו אותו למазדה והוא התעלף. סה"כ היו 4-3 אנשים, היו שם אחיו א' וע'. לא הלה מרצונו החופשי, התנגד.

א' עוד מישו העמיסו אותו לרכב. אחיו רצו לקחת אותו לשיח' שיזיכו ממנו את היכשוף.

מהודעת האروسה עולה כי הייתה בבית כאשר המתلون התקשר אליה ו אמר לה שהוא מגע כי האחים שלו שם. הייתה בחדר בזמן שאביה היה בסלון עם ע' וא'. אחר כך שמעה צעקות וראתה כי לקחו את המתلون בכוח והעמיסו אותו בכוח לרכב לבן. עוד לפני שהוא נכנס הביתה החלו הצעקות. לא שמה לב כמה אנשים היו ולא דיבתה אנשים. לקחו אותו ברכב בכת. הוא התנגד, צעק והשתולל.

עדות איתיאל הרמן, עד ראייה אשר רכבו עמד מאחורי היונדי שחשמה את נתיב הנסעה, מתאר כי ראה 9-8 אנשים סוחבים בחור, אשר ניסה להתנגד ונפל לרცפה. הבחור תפס בגג הרכב וניסה לדחוף את עצמו החוצה, אבל הם דחפו אותו פנימה בצורה אלימה. ראה את האנשים נכנסים לרכב המازדה והיונדי והתקשר למטרה. נסע אחריהם, הגיעו לכיכר וגעצראן, המאזדה עקפה רכב ואז העד איבך אותה. דיווח את המספר למשטרה ותוֹךְ כדי המשיך בנסעה אחרי היונדי בקשר עין רצוף עד אשר נעצרה על ידי השוטרים.

בנוסף ישן שיחות למקד 100 של המשטרה הן של האروسה והן של עדי הראייה מהן עולה האותנטיות באשר לדיווחים שלהם. וכן דוחות פעולה המתארים את תפיסת המשיבים 2 ו- 3 ביונדי לאחר האירוע.

הודעת הקטין, אחיהם של המשיבים, המאשר כי הגיע ברכב היונדי עם משיבים 2 ו- 3 למקום ופגשו במשיב 1 ובע' וכי היונדי חסמה את התנועה. לציין כי המשיבים 2 ו- 3 טענו בחיקורתם כי כלל לא היו במקום.

הודעות משיב 1 המתאר כי פגש את המתلون במקום ונסע אליו לדروم כאשר ז' נמצא עימם כל אותה העת, אך טוען כי המתلون נכנס עימם למאזדה מרצונו וזאת בנגד מוחלט לעדויות האחרות והסרטן. המשיב 1 רשום כבעליהם של רכב המאזדה.

לאור זאת עתרה ב"כ המבקשת לקבוע כי ישנה תשתיית ראייתית לכואורה נגד שלושת המשיבים.

5. לטענת ב"כ המשיבים, עוזה"ד שוקרי ابو טבק וח' אוזן, מהראיות בתיק לא ניתן להוכיח כי כוונתם של המשיבים הייתה לחטוף את המתلون כדי להרע לו או לפגוע בו. המשיבים הינם אחוי של המתلون. משפחתו של המתلون התנגדה לאירועו בשל גילו הצער ורצו ניצא ללמידה בחו"ל. המתلون רכש לאירועו תכשיטים אשר לא יכול היה לשאת בעלותם ואף עזב את הבית ועבר להונגונג בביתו אביה של האروسה. המשיבים נפגעו מההתנוגות וסבירו כי הוא כושף וביקשו לקחת אותו לטיפול אצל השיח' בדורם הארץ. המתلون מאשר בהודעתו כי האחים שלו תפסו אותו והעלו אותו למאזדה וכי הם רצו לקחת אותו לשיח' שיסיר מהם את היכשוף. המתلون סיפר כי נכנס לחץ ואיבך את ההכרה. הוא הכחיש כי הוא חושש לספר את האמת וטען כי הוא אינו מאויים על ידי אף אחד וכן כי לא צריך לו שהוא התנגד ולאם היה חש בסכנה שהם יפגעו بي לא יהיה מגע לאזר. המתلون מסר במשטרה כי לא חש בסכנה או בחתיפה ואמר כי אירועו צעקה כי היא חשבה שזו חטיפה אבל הוא אמר לה שלקחו אותו לשיח' לטיפול. המתلون מסר כי בעינוי אין מדובר באירוע של חטיפה אלא במטרה לטפל בו. משיב 1 מאשר כי הגיע לבדו ביום 12.7.17 לבית האروسה לראות את המתلون ולדבר עלplibו. משיב 1 מכחיש כי חטף את המתلون, לטענותו הוא שוחח עם המתلون והוא הסכים לעלות לרכב ולנסוע עימו. כאשר לאחר מכן אכן נסעו יחד לשיח' וכאשר המשטרה עצרה אותם היה המתلون ישוב ברכב באופן נינוח וללא כל סימני מצוקה. חיזוקים לגרסה זו ניתן למצוא בהודעתו של אבי האروسה שטען כי האחים אמרו למתلون לבוא עימם לשיח' והוא לא רצה והם סחבו אותו ולקחו אותו באותו, לדבריו האחים לא תקפו אותו. עוד חיזוק ניתן למצוא בהודעת האروسה שם מסרה כי שמעה צעקות ויצאה החוצה וראתה כי לקחו את המתلون בכוח והעמיסו אותו לרכב לבן. בהודעה השנייה מסרה כי הסיבה שצעקה הייתה

חשפה משם שהוא בעלה וכשנשאלה מדוע טענה שחוותפים אותו אמרה כי הבינה שלוקחים אותו לשיח' לטיפול.

באשר למשיבים 2 ו-3 הם מכחישים כי היו מעורבים בחטיפה וכן הכחישו כי היו במקום. ואולם נוכח עדותם של אחיהם הקטין, וכן נוכח עדות עד הראייה הרי ישנה הסכמה בדבר ניצוץ ראוי בכל הנוגע לנוכחותם במקום ואולם לא לחלקם ולא להוראות החוקוק המיויחסת להם. בכל הנוגע לסרטן מצלמות האבטחה, הרי שלא ניתן לזהות בו את הדמיות המעורבות.

מדובר באירוע בתוך המשפחה, אשר אינו מקום עבירה פלילית. הממצאים בתיק מלמדים כי המתלוון לא נחטף וכי הוא נמצא ברכב כשהוא נינוח ליד כסא הנהג. כמו כן לאורסה יש אינטרס להפליל את המשיבים אשר לא רצו בקשר שלאם המתלוון, על כן אין די בריאות לכואורה להוכיח אשמה של חטיפה וכלל היותר בדבר בעבירה של כליאת שוויא לפי סעיף 377 לחוק העונשין. לפיכך יש להורות על שחרורו של משיב 1 ללא תסקير שכן חלקו הינו דומה חלקו של המשיבים 2 ו-3 אשר שוחררו למעצר בית כבר בשלב החקירה, וכן לבטל את מעצר הבית של משיבים 2 ו-3.

ראיות לכאורה - דין

6. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה של המשיבים.**
7. אין מחלוקת בין הצדדים על כך שהמשיבים נჩנו ביום האירוע במקום האירוע, בבית אביה של ארוסת המתלוון. המחלוקת נסובה בעיקרה סבב סיבת ההגעה למקום וכן מעשייהם של כל אחד מהמשיבים.
8. לאחר שבחנתי את הראיות בתיק סבורני כי יש בתיק ראיות לכאורה בעוצמה הנדרשת נגד המשיבים, וזאת בהסתמך על הראיות אשר יפורטו להלן.
9. ראשית, **הסרטן המתעד את האירוע** מתוך תקליטור מסומן "מצלמות מוקד ראה 2" קובץ שני - ממנו ניתן לראות את שני צלי הרכב חונים לצד האחד של הכביש ומהם יוצאים מספר אנשים, אשר עומדים בסמוך לרכבים ובסמוך אחד לשני. בהמשך ניתן לראות אנשים חוזים את הכביש לצד השני אל עבר בניין. בדקה 00:53 נראה רכב המזודה יוצא מהחניה ומשנה את עמידתו כך שהוא בולט אל תוך הכביש. החל מדקה 1:45 נראה מספר דמיות גוררות דמוות נספת מטה העצים אל הכביש לעבר מכונית המזודה. בדקה 1:49 ניתן לראות את מכונית היונדאי יוצאת ממקומה ונעמדת במרכז הנתייב. בדקה 1:55 נראה דמיות דוחפות את הדמות "הנגררת" אל תוך המזודה ואז ישנו סינור של המצלמה. בדקה 2:30 עוזבת המזודה על יוושבה את המקום ואז נראה מספר דמיות נכנסות ליונדאי אשר עוזבת את המקום.
10. שנית, **הודעתנו הרשונה של המתלוון** מיום 13.7.17 בה הוא מתאר "**לא הספקתי להיכנס לחצר הפנימית ואז אני לא יודע מה קרה, האחים שלי תפסו אותו והעלו אותו לאותו של מזדה 3**" (עמ' 1 ש' 8-7). בהמשך עולם הדברים הבאים: (ש' 12-3)

"ש. אחים שלך איפה היו?"

ת. על המדרכה על הכביש הראשי.

ש. כמה אנשים היו על המדרכה ביחד עם האחים שלך?
ת. היו שלושה או ארבעה סה"כ.

ש. מי מהאחים שלך היה שם?
ת. א' (המשך 1 - ע.ק) היה האח הגדול ע'

...

ש. האם הילכת עם האחים שלך מרצונך החופשי?
ת. לא.

ש. מישחו נגע בר?
ת. רק שהעמיסו אותו לאוטו.

...

ש. התנגדת שלא ייעלו אותך למזדה?
ת. כן."

ואולם יומיים לאחר הודיעתו הראשונה, בהודיעה שנייה מיום 15.7.17, נסוג המתלון מגרטתו הראשונית ומסר כי הגיע לבית ואז "ראיתי את שני האחים שלי הגדולים ע' וא'...פנו אליו א' וע' ואמרו לי אנחנו צריכים לחתוך אותך לשיח' שיטפל בר... נכנסתי לחוץ נלחצתי מהנשימה וסחרחות ומצאתי את עצמי איתם ברכב" (עמ' 1-2 ש' 14-21). בהמשך החקירה המטלון כי הוא חושש לספר את האמת (ש' 37) וטען כי הוא אכן זכר האם התנגד להם (עמ' 3 ש' 56-58). בהמשך הוסיף "אם הייתה מרגיש סכנה או חטיפה הייתה אומר לחקור שנחטfty או שאין מאויים" (ש' 77-76). לאחר שהחקור ממשיך להקשות עליו ומטיח בו את הדברים שמסר בעודותיו הקודמות מסר המטלון "שהם באו והחזיקו אותו ע' וא' אחד מפה ואחד מפה תפסו אותו בידיהם תוך כדי אני התחלתי לצעוק אמרתי לא' רגע בווא נדבר עם כל החוץ המשכתי לצעוק עד שמצאתי את עצמי בתוך הרכב" (ש' 86-85). נשאל מדוע אם כן הוא חובל בידיו ומשיב כי ע' וא' תפסו אותו מהיד והתחלו לילכת לכיוון האוטו (עמ' 4 ש' 95-101). בנוסף הבהיר המטלון כל סכוס על רקה התכשיטים או הכסף.

לעדויות אלו מצטרף גם לוח **תמונות מסומן 25**, שבו תיעוד החבלות שנגרכו למטלון בזרועותיו ובצווארו.
11. **שלישית, הודיעת ע.א.ג.**, אביה של אروسת המטלון, מיום 14.7.17 שעה 18:08, ממנה עולה כי ביום האירוע הגיעו שלושה מאחיו של המטלון, אחד מהם הציג את עצמו כ"ע" ובירך אותו. "אמר לי תשמע אני בא אליו בקשר לכיסף שלי זהב... לך את הזהב ולא שילם, י' גנב, י' רמאי ואני לא רוצה שתתחנן עמו ר". אמרתי לו תשמע י' אני נותן לו את הבית שלי ואני מחתן אותה איתה, אבל אם אתה מוכיח לי שי' גנב ורמאי ואני מכיר אותה בחור טוב, אני מתנתך ממני, אני לא מחתן אותו את הילדה" (עמ' 1 ש' 12-6). בהמשך התקשר למטלון ובירך ממנו להגיע. המטלון הגיע וטען כי הוא אינו גנב.

בהמשך תיאר "קולם עומדים לי בכביש, האחים אמרו לי תבוא איתנו, והוא לא רצה לבוא ואמר אני לא בא איתכם, סחבו אותו ולקחו אותו באוטו...סחבו אותו מהכביש עד לאוטו הצד השני של הכביש,

3,4,5 אנשים שחבו אותו, הוא לא רצה לлечת אותם, התחילה לקרוא ... ר' ר', אז אמר להם תעזבו אותו אני לא רוצה לлечת אתכם... משכו אותו בידיהם, איזה שתיים שלוש... אחד תפס את י' בצד אחד בידיהם, אחד בצד השני, תפסו אותו ברגליים, ובראש, גם הנעליים עזב אותם אצל" (עמ' 2 ש' 19-34).

בהמשך בהודעה מיום 14.7.17 חזר על הדברים "ע' דבר עם י' ותפס אותו ביד ואמר לו בוא איתנו לאותו י' לא רצה לлечת אותם, אז שחבו אותו לקחו אותו לאותו. ע' עמד ליד י' לא זכר באיזה צד לקחו אותו גררו אותו..." (עמ' 1 ש' 11-5).

באותם מעמד מסר למשטרה את נעליו של המתלון שנמצאו על ידו בכਬיש ליד המקום בו אירע האירוע.

12. רבייעית, הودעת **ר.א.ג.**, ארוסתו של המתלון, מיום 13.7.17, בה מסרה כי בעת שע' ומשיב 1 ישבו יחד עם אביה **"יצאתי החוצה ושמעתינו צעקות וראיתי כי לקחו את י' ארוסי בכוח והעמיסו אותו לרכב לבן... ראייתי את י' שלוקחים אותו בכוח עוד לפני שייכנס הביתה"** (עמ' 1 ש' 14-6).

בהודעה מיום 15.7.17, מסרה כי משיב 1 וע' היו אצלם בבית, היא התקשרה למתלון וכאשר הוא הגיע הם לקחו אותו, **"לקחו אותו... בכוח... אין שלוקחים בן אדם בכוח והוא לא רוצה"** (עמ' 1 ש' 12-10).

ומסרה כי הוא התנגד וצעק (עמ' 2 ש' 30-27).

13. לעדותה של ר.א.ג. מצטרף מזכיר מאות מעין מולקנדוב מיום 17.7.17 (מסומן 70) המתעד את שיחותיה הנஸערות למועד 100 עת הづくりה את המשטרה לביתה. וכן דוח פועלה (מסומן 59) ממנו עולה כי הסיר המשטרתי הצלח ליצור קשר טלפוני עם העדה והוא מסרה לו כי ארוסה נלקח בכוח על ידי אחיו ע' ומשיב 1 וזאת תוך שהוא נסערת ובוכה.

14. חמישית, הודעת **עד הראייה איטיאל הרמן** מיום 12.7.17, שם מסר כי הבחן **"בשני רכבים אשר עצרו ... כאשר אחד מהם היה ממש על הכלביש, על נתיב הנסעה ולא יכולתי לעבור, רכב יונדי ולידו במקביל אליו מצד ימין עדמה מازדה... מחוץ לרכיבים ראייתי כ-9-8 אנשים סוחבים בחור... הוא ניסה להתנגד ולהפיל את עצמו על הרצפה ולפחות 8-7 אנשים ניסו להכנס, לדחוף את האיש לתוך רכב המازדה והאיש תפס בגג הרכב וניסה לדחוף עצמו החוצה אבל האנשים דחפו אותו פנימה בצורה אלימה. עוד שני אנשים נכנסו למазדה מהדלת מצד ימין ומשכו את האיש פנימה. האנשים דחפו את הדלת כמה וכמה פעמים עד שהצליחו לסגור אותה"** (עמ' 1 ש' 12-2). בהמשך תיאר כי האנשים המעורבים נכנסו לתוך הרכיבים ואז הוא התקשר למשטרה והחל בנסיעה אחריו שני הרכיבים כשהוא מודיע למשטרה את מספר הרכב של המازדה ובהמשך גם את מספר הרכב של היונדי עד אשר היונדי נעצרה על יושביה על ידי המשטרה. מסר כי שמר כל העת על קשר עין עם היונדי.

15. לעדות זו מצטרף גם מזכיר **מאט מעין מולקנדוב** מיום 17.7.17 אשר מתעד את השיחה שניהל איטיאל הרמן עם מועד 100 לאחר שהיא עד למתרחש והחל בנסיעה אחרי הרכיבים. הוא מוסר את פרטי הרכב המازדה ומתאר כי אדם הוכנס אליו רגעים ספורים קודם לכן תוך שימוש באליםות. הוא מתאר את נסיעת המازדה והיונדי תוך כדי נסעה אחרת עד אשר נעצר הרכב היונדי על ידי ניידת משטרת.

16. שישיית, **עדות הקטין**, אחיהם של המשיבים, מיום 13.7.17, ממנו עולה כי ביום האירוע סיים את עבודתו ואז נסע ברכב יונדי השיך לאימו עם משיבים 2 ו-3 כמשיב 2 נהוג (עמ' 2 ש' 8-17). אישר כי משיבים 2 ו-3 נפגשו עם משיב 1, ע' והמתلون וכן אישר כי חסמו את נתיב הנסעה באמצעות הרכב

(עמ' 3-2 ש' 49-38):

"ש. אתה א' וש' נפגשתם עם האחים הגדולים שלכם בלבד ומעבר לכך גם חסמתם נתיב נסיעה בעצירה שלכם איתם, מה אתה אומר על זה?
ת. עם הרכב אני זכר שחסמנו נתיב, אני לא פגשתי אותם אולי האחים שלי פגשו אותם.

...

ת. אני לא ירדתי מהם או פגעתי בו אני נשארתי בהם.
ש. תכף תגיד לי כי גם ש' וא' לא ירדו מ הרכב, מה אתה אומר על זה?
ת. א' וש' ירדו וכל הנסעה אני נשארתי בהם.

...

ש. מה עשו א' וש' שירדו מ הרכב?
ת. שפגשו את ע' וא' ברגע הזה לא ירדתי, ראיתי אותם אך לא ירדתי ואז אנחנו עשינו פקק ואז המשכנו לנוסע.

ש. איפה י' אחיך היה?
ת. היה שם עם ע' אצל ר'."

עם זאת בהודעה מיום 18.7.17 חזר בו מגרסתו הקודמת וטען כי הוא סובל מבעיות זיכרון ואינו זכר מה אמר וכי כלל לא היו במקומות.

17. לכל אלו מתווספות גרסאות המשיבים כפי שניתנו בחקירהיהם במשטרה. המשיבים הכחישו את המיחס להם ולא שינו מגרסאותיהם אף כאשר הוטחו בהם ראיות אובייקטיביות המלמדות על סתרת גרסתם.

א. מшиб 1 - מסר בהודעה מיום 13.7.17 כי הגיע לבית אروسתו של המתلون לביקור וכי המתلون התלווה אליו לביקור אצל השיח' בהסכמה והכחיש כי השתמש בכוח כלפי המתلون. בהודעה מיום 17.7.17 חזר על הדברים והכחיש כי מלבדו נכח מיshaו מהאחים האחרים. המשיב עמד על גרסה זו גם כאשר הוזג לו סרטון האבטחה וכך גם בהודעה מיום 18.7.17. המשיב לא ידע למסור כל פרט באשר לאי השdat שהלו נסע לכארוה עם המתلون, כולל שמו או כתובתו.

ב. מшиб 2 - בהודעה מיום 13.7.17 הכחיש כל קשר למיחס לו וטען כי ביום האירוע היה יחד עם הקטן ומשיב 3 בדרך הביתה מנקיות. נסעו ברכב יונדי השיך לאימו. בהודעה מיום 18.7.17 חזר על הכחשתו גם נוכחות הצפיה בסרטון האבטחה והטחת עדות עד ראייה וכן עדותם של הקטין.

ג. מшиб 3 - בהודעה מיום 13.7.17 הכחיש את המיחס לו. בהודעה מיום 18.7.17 חזר על הכחשתו וטען כי לא נכח בمكان האירוע וזאת גם לאחר הצפיה בסרטון האבטחה והטחת עדותם של עד ראייה ושל הקטין.

18.指出 כי טרם מתן החלטה זו, צירפה המבקרת לחומר הראיות שתי הודעות אשר נגבו מז.א.ע.. בהודעות אלו יש כדי לחזק את הראיות בדבר אירוע החטיפה המתואר. כמו כן יש בהן כדי לחזק את גרסת המשיבים לפיה הסיבה שהגיעו למקום הייתה לצורך לקיחת המתلون לטיפול אצל איש דת.

19. סבורני כי נוכח המפורט לעיל ישנה תשתיית ראייתית גולמית לביצוע לכואורה של המעשים המתוארים בכתב האישום.

20. **בכל הנוגע לחלק היחסי של כל אחד מן המשיבים באירוע,** הרי שניכר כי חלקו של המשיב 1 במעשים הינו מרכז ומשמעותי (לכואורה בלבד עם ע'). הוא זה שלכואורה הגיע יחד עם ע', כדי לשוחח עם אביה של אrosisתו של המתلون עם המתلون עצמו, והוא ע' הם אלה שלכואורה אחזו תחילת בתמלון, הכנסו אותו חurf התנגדותו לרכב המזדה, ונסעו עמו מהמקום.

המשיבים 2 ו- 3 מעורבים אף הם במעשים, אם כי חלקם בביצוע המעשים מצומצם יותר. הן על-פי כתב האישום והן על-פי הראיות הגולמיות, מי שהגיע תחילת לבית אביה של אrosisתו המשיב 1 וע', הם שוחחו עם אביה של האروسה ועם המתلون, והם אלה שתפסו את המתلون ומשכויו אותו בכוח מהבית אל רכב המזדה. המשיבים 2-3 הגיעו מלהתילה ברכב נפרד, מסווג יונדי. בשלב כלשהו רכב היונדי אשר עמד בצד הכביש, נסע אל תוך הנטייב וחסם מעבר אליו רכב אחרים. המשיבים 2-3 הצטרפו לרכב אביה של המשיב 1 וע', במטרה להכנס את המתلون לרכב המזדה, אם כי קיים קושי לקבוע את מעשיהם המדויקים בשלב זה. בהמשך, המשיב 1 ע' עזבו את המקום עם המתلون ברכב המזדה, ואילו המשיבים 2-3, ביחד עם הקטין, נסעו ברכב היונדי מאחוריו רכב המזדה. מכאן, חלקם של המשיבים 2-3 קיימים, אך מצומצם יותר.

חטיפה או כליאת שוא - דין

21. ב"כ הצדדים נחלקו בשאלת האם המעשים המוחסמים למשיבים בעליים לכואורה כדי עבירות חטיפה לפי סעיף 369 לחוק העונשין, כפי שיוחס למשיבים בכתב האישום. ב"כ המשיבים טענו כי מכיוון שלמשיבים לא הייתה כוונה לפגוע בתמלון, אלא להביאו לטיפול בפני איש ذات הרוי שלא מתקייםיסודות עבירות החטיפה.

22. סעיף 369 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

**"הcopה אדם בכוח או באיזומים או מפתחו באמצעות לרכת מן המקום שהוא נמצא בו,
הרי זו חטיפה, ודינו - מאסר עשר שנים"**

23. היסוד העובדתי של עבירת החטיפה דורש כי יהיה אילוץ של הקורבן, על ידי שימוש בכוח או באיזומים, לעזוב את המקום שבו הוא נמצא ב��ג'ו של רצונו ושלא בהסכמהו. מיקומו של סעיף העבירה תחת פרק של פגיעה בחירות הביא לפרשנות התכליתית של סעיף לפיו על המעשה לשולח את חופש התנועה של קורבן החטיפה, וכי "שלילת חופש התנועה של הקורבן בדרך של תפיסתו, עיכובו או כליאתו היא על פי רוב חלק אימננטי ממעשה הcapeיה" (בקשר זה ראו י. קדמי, על הדין בפלילים חלק ג' 1490 וכן ע"פ 7365/00 פרחאת נ' מדינת ישראל, (11.8.03)).

24. יסודות העבירה אינם דורשים התקיימות של מניע ואין אף דרישת עבירת החטיפה תעשה למטרה מסוימת. גם שהה יוכח כי אכן נעשתה למטרה מסוימת כגון כליאה או הוצאה מהארץ יהיה העונש שבצדיה חמור יותר. לא קיימת בחוק דרישת לכך שהחטיפה תהיה במטרה לפגוע בקורבן.

25. כמו כן, באשר ליסוד הנפשי הרי שהעבירה הינה עבירה מחייבת פלילת התנהגותית, ובהיעדר דרישת של כוונה, בא היסוד הנפשי על סיפוקו בקיומה של מודעות כלפי רכיב היסוד העובדתי, הינו כלפי טיב המעשה ומאפייניו וככלפי התקיימות הנסיבות הקבועות בהגדרת העבירה.

26. במקרה דנן, על פי הראיות הגולמיות שבתיק עולה כי המשיבים הגיעו למקום בשני רכבים שונים.

בשלב מסיום הודיעו משב 1 וע' למתلون כי הם לוקחים אותו עימם. המתلون שב ו חוזר באזניהם על חסר רצונו לבוא עימם וכך הביע את התנגדותו במעשים. חרף העדר הסכמתו של המתلون, המשב 1 וע' משכו אותו בכוח מהבית אל הרכב המזדה. המשבים 3-2, שעמדו בסמוך, הצרפו והכניסו את המתلون לתוך המושב האחורי במזדה, חרף התנגדותו. המשב 1 ואחרים נכנסו לרכב המזדה ונסעו מהמקום, כאשר המשבים 2 ו- 3 נסעים אחריהם ברכב נספ (היוינדי).

מכאן כי המשבים, במצוותה, הפעילו כוח פיזי כלפי המתلون ואילצו אותו לעזוב את המקום בגין רצונו.

27. בנסיבות המתוירות לעיל הריאות הגולמיות שבתיק מובילות למסקנה כי מתקניםים לכוארה יסודות עבירות החטיפה.

28. בשולי הדברים יש לציין כי לא ניתן לשולח את טענת ב"כ המשבים לפיה מטרת החטיפה הייתה הבאת המתلون בפני איש דת (שייח') אשר יסיר ממנו את "הקללה" ממנה סברו המשבים כי הוא סובל. הדברים עולים לא רק מתוך דברי המשב 1 אלא גם מתוך דברי ר.א.ג. בהודעה מיום 14.7.17, שעה 8:18, אשר מסר " אמר לי אח שלו ע' שלוקחים אותו לשיח, אולי יש לו שחור קלה, שיוציאו אותו מהם, ע' אמר לי את זה ברגע שי הגע לפני שלקחו אותו" (בהודעה מיום 14.7.17, עמ' 2 ש' 40-41). על הדברים חוזר גם בהודעה נוספת מאותו יום בשעה מאוחרת יותר, אז מסר "ע' דבר עם י' ותפס אותו ביד ואמר לו בו איתנו לאותו ניקח אותו לשיח'... ע' תפס אותו ואמר לו בו איתנו לשיח'" (עמ' 1 ש' 11-5).

הדברים אף עולים מדבריה של ר.א.ג. אשר מסרה בהודעה כי הבינה בדיעדן שלוקחים את המתلون לשיח' לטיפול.

כך עולה אף מעדות פ.א.ג. מיום 23.7.17, אחיה של אrosis המתلون, אשר מצין כי ע' אמר "שרצוים לקחת אותו אצל שייח' ולקחו אותו לשיח'".

כך עולה אף מההודעה הראשונה של המתلون לפיה "רצו לקחת אותו לשיח' שיסיר ממנו את הכישוף".
22.8.17. הדברים אף עולים מתוך עדותו של א.ע.ג. מיום 17

העובדת שבוטפו של דבר אכן נמצא המתلون בדרום הארץ ללא כל אינדיקציה למצוקה מחייבת את הסברה שהיתה כוונה לפגוע במתلون. יודגש כי מזכיר מאת רס"ר עמוסי מיום 18.7.17 (מסומן 99) עולה כי כאשר אוטר הרכב המזדה ישב המתلون במושב האחורי. אין בזיכרון כל התייחסות למצבי הנפש שיש בו כדי ללמד על מצוקה כאמור.

הgam שאין בכך, כאמור לעיל, כדי להשליך על עצמת הריאות לכוארה יתכן וייה מקום לשקל את הדברים במסגרת הדיון באשר לעילת המעצר ושאלת החלופה.

סוף דבר

29. אשר על-כן, אני קובע כי ישנה תשתיית ראייתית לכוארה כנגד המשבים בעבירה המוחסת להם.

ניתנה היום, כ"א אלול תשע"ז, 12 ספטמבר 2017, בנסיבות
הצדדים.